

[Aage Frandsen]

særlige lokale forhold taler for det. Det er for os vigtigt at understrege, at det er det, det sigter mod.

Hvis vi nu ser, at man rundt omkring tænker: Nu kan vi sammenlægge det og det og det, for så kan vi spare penge, så er det ikke i overensstemmelse med det, der var tanken bag denne bestemmelse.

Under alle omstændigheder er det vigtigt at understrege, at hvis man foretager sådanne sammenlægninger, så skal man tage særlige hensyn til de forskellige kursistgrupper, sådan at man tager det hensyn – nogle af de ældre kursister har været bange for det og kunne blive mistet ved det – at nogle er unge, og at andre er ældre.

Det andet, jeg vil nævne, er den uddannelsesret, som selvfølgelig ikke kan være 100 pct. – den ligger i forslaget og er understreget i betænkningen – en uddannelsesret, som de voksne jo ikke kan have, forstået på den måde at de, uanset hvor de bor, kan få hvilket som helst fag. Men der er tale om en ret, og nu citerer jeg:

»Der er med lovforslaget sikret voksne, der har de tilstrækkelige kvalifikationer, et reelt uddannelsesstilbud. Det er pålagt amtskommunerne at sikre, at kvalificerede ansøgere inden for en rimelig tid og inden for en rimelig geografisk afstand kan optages til den ønskede undervisning . . .« – og så er der forbeholdet, som vi selvfølgelig må erkende må være der: » . . . dog med den nødvendige indskrænkning, at fag med ringe søgning ikke kan forventes oprettet i hvert semester og ikke på alle kurser.«

Det er vigtigt at understrege, at amterne har en klar forpligtelse på disse områder, en forpligtelse, som det er op til dem selv at leve op til. Vi er tilhængere af, at når man flytter beføjelserne ud i amter og kommuner, så skal der også samtidig ligge ikke kun en ret for amterne, men også en forpligtelse.

Det tredje, jeg vil nævne, er spørgsmålet om optagelsesbetingelserne, hvor vi finder det rigtigt, at betingelserne for de 2-årige kursister, der kommer direkte fra folkeskolen, er strammet lidt, mens man til gengæld har lukket mere op, når det drejer sig om dem, som kommer andre steder fra end direkte fra folkeskolen. Vi har i betænkningen fremhævet, at man skal lægge vægt på de reelle kvalifikationer, og i den forbindelse nævner vi f.eks. højskolekursus, udlandsophold osv.

Det er for os også tegn på, at det, der ligger i hf-uddannelsen, er noget, som ligger i klar forlængelse af de skolemæssige og uddannelsesmæssige traditioner, som vi har her i landet.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at det for SF har været godt, rart og dejligt at være med i forhandlingerne om hf-reformen. Vi er glade for, at vi på samme måde, som da vi for godt og vel 20 år siden var med til at lave den første hf-lov, også nu er med til at lave den anden hf-lov, og vi føler helt klart, at den bygger på de samme traditioner for dansk uddannelsespolitik.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil meget gerne tilslutte mig hr. Aage Frandsens sidste bemærkninger om hf og også udtrykke en meget stor glæde over det brede forlig, det endte med at blive.

Det har under forhandlingerne – som jeg i øvrigt synes har været yderst konstruktive og positive fra alles side – vist sig, at der i realiteten var meget stor enighed om ideen med hf og også om de mål for ændringerne, som regeringen havde spillet ud med i det oprindelige lovforslag. Derfor må jeg sige, som jeg også sagde under gymnasieloven, at mange af forhandlingerne har drejet sig om at klargøre og præcisere nogle af de formuleringer, der har været i lovforslaget.

Jeg vil godt lige komme med en kommentar til fru Lone Møller, som siger, og jeg citerer efter hukommelsen: »Ministeren har ønsket et 2-årigt gymnasium.« For det første er det ikke ministeren, der har fremsat lovforslaget. Jo, det er det formelt, men det er regeringen, der står bagved. Det er tre partier. Så synes jeg, det er trist, at vi skal have manet spøgelse op af jorden. Det har aldrig nogen sinde været nogen af regeringspartierne – endside regeringsens, og jeg tør næsten også sige ministerens – hensigt, at dette skulle være tilfældet, aldrig nogen sinde, så det er et spøgelse. Jeg synes, det er trist, at man skal slå hinanden oven i hovedet med ting, som ikke har noget med virkeligheden at gøre.

Det er fastholdt i lovforslaget, at der bliver mulighed for at tage højniveaufag. Det har Det Radikale Venstre ønsket meget, og Det Radikale Venstre er ikke presset af de andre regeringspartier endside af ministeren på det område. Vi ønsker et uddannelsessystem, hvor der er muligheder, og hvor der er færrest mulige be-